

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

IX. Reclamatio & proclamatio Hincmari episcopi Laudunensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

possederunt possidere, & vt ordinauerunt suo arbitrio ordinare, cum consulto consensuque suæ ecclesiæ canonicorum, vt prisca consuetudo dinoscitur, sine vestro vestrorumque obstaculo, & omnium hæctenus talia præsummentium. Inter hæc volumus quasque causas prædicto Hecfrido episcopo inde motas in nostra præsentia adducendas. Si quis vero sacerdotum, iudicum, atque sæcularium personarum, hanc constitutionis nostræ paginam agnoscens, contra eam venire tentauerit, potestate honoris sui ac dignitate percussus apostolico anathemate careat, reumque se diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat. Et nisi vel ea quæ ab illo sunt male ablata restituerit, vel præsumpta correxerit, vel digna pœnitentia illicita acta desseuerit, a sacratissimo corpore Dei Domini ac redemptoris nostri Iesu Christi alienus fiat. Cunctis autem eidem præfatæ ecclesiæ iura seruantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi: quatenus & hic fructum bonæ operationis recipiant, & apud summum arbitrum præmia æternæ pacis inueniant. Data III. Kalendas Septembris, indictione XI. Trecis.

IX.

*RECLAMATIO ET PROCLAMATIO HINC MARI,
qui quondam præerat ecclesiæ Laudunensi.*

DOMINE & summe pater patrum, & rector pontificum, Ioannes nomine & meritis vocate, audi vocem proclamationis meæ, & exaudi vocem deprecationis meæ, compassus causæ calamitatis meæ. A Rhemorum archiepiscopo ad Synodum sum vocatus ad Duziacum villam, quam constituit hebdomada prima mensis Augusti, & monuit me de certis causis paratum esse ibidem vt responderem. Ad quam cum festinasssem, violentia hostili in medio itinere segregatus sum ab ouibus meis, priuatus sum & spoliatus omnibus rebus meis, perductus sum ab eisdem hostibus vsque ad præfatam villam. In qua cum consisterem, iam stabat rex Carolus ante ipsum archiepiscopum meum, tenens in manu scripturam, reputans me esse periurum, quia Romam sine sua voluntate miserim, & imputans quod eum accusauerim. Ad quæ idem archiepiscopus me respondere iussit. Cui ego respondi, quia pro his,

ANNO
CHRISTI
878.

de quibus me admonuerat in eadem Synodo esse paratum
vt responderem, paratus eram scriptis respondere: quæ scri-
pta præ manibus tenui, sed ipse non permisit vt Synodus
scripta mea susciperet, quia sibi dari iubebat, sed ego su-
specto dare nolebam. De clerico autem meo, nomine Ber-
tario, quem subito requisit, sed requisitus non adfuit, re-
spondi quia ipsi homines mecum veniebant, qui eum com-
probaturi essent, si eis venire licuisset. sed idem archiepi-
scopus de his nihil me postea appellauit, sed ad accusatio-
nem regis me respondere iterum atque iterum præcipie-
bat. Et ego reclamauit, quia non docebat canonica aucto-
ritas, nudatum & suis rebus spoliatum, insuper & ab hosti-
bus detentum, respondere vllatenus debere. Sed & addi-
di, quia non solum suspectum, sed manifestissime illum in-
festum habebam. Vnde & apostolicam sedem appellati
pro amore Dei & honore sancti Petri, tam de ipsa accusa-
tione regis, quam de præiudicio quod ab ipso patiebar ar-
chiepiscopo. Legi manibus tenens auctoritates Iulii papæ,
& Felicis papæ, videlicet ea quæ ipsi in eis præfigunt de ap-
pellationibus episcoporum: quæ mihi seruari appellando
sedem apostolicam prostrato corpore expetii, sed nihil ho-
rum mea petitio obtinuit. Sed neque literæ apostolicæ,
quas mihi præsentialiter dederat, quoniam me vocabant,
vt procrastinando venire non differrem, si status mei ia-
cturam sustinere non vellem, quidquam præualuerunt. Iu-
diciū præfatus archiepiscopus super me imposuit, vt ab
episcopali remouendus essem officio. Sed alii gemebant
flebantque, inter quos nullum merebar pati inimicum.
Scripta quidem ab eodem archiepiscopo ipsis imposta
manibus tenentes, sed ore proferre nolentes, inuiti vix
verba singultiebant, aditum tamen ad sedem apostolicam
minime sperantes mihi posse denegari. Vnde, saluo per
omnia sedis apostolicæ iudicio, ipsi finem lectionis termi-
nauere. Post hæc transmissus sum in exilium, in quo per
duos annos sanus, sed aliquanto tempore ferro vinctus cu-
stoditus sum. Duobus annis ferme peractis, insuper cæca-
tus sum, & vsque modo retentus, ad vos, & ad vestræ piis-
simæ serenitatis præsentiam, mox vt venire dimissus po-
tui protinus accessi. Nunc autem vestram clementiam sup-
pliciter exoro a vestra summa paternitate parari de me

æquitatis iudicium, cui secundum canonicam institutionem, & decreta Romanorum pontificum reseruatus & reseruandus sum, & fueram. Quod ob amorem Dei, & venerationem beati Petri, apud vestra paternitatis pietatem obtinere efflagito, tum pro multitudine miseriæ meæ, tum pro magnitudine pietatis vestra: quæ accendatur clementissimi Redemptoris amore, qui me proprio acquisiuit sanguine, & qualemcumque sancto suo sacrauit munere.

X.

EPISTOLA

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD FROTARIVM ARCHIEPISCOPVM
BURDIGALENSEM.

Vt ad Synodum veniat, & priuilegium de sedium mutatione afferat.

Frotario venerabili archiepiscopo Burdigalensi.

Epist. cxii.

AD Synodum igitur, quam Deo auctore apud Treacas celebramus, cum reliquis septem Galliarum prouinciarum confratribus & coepiscopis, fraternitatem tuam cum tuis suffraganeis episcopis, tam viua voce, quam literali, admonere vt venires omni postposita occasione cuiuscumque occasionis studuimus, fatemur, iam tertio, vt simul positi emergentium quæstiones causarum statutis canonicis demerentur, & sacerdotum Domini vna concordia omnium fieret dilectionis. Sed cur venire distuleris, moleste cuncti ferimus, & valde miramur. Quapropter repulsa mora præsentiam tuam cum prædictis suffraganeis nobis & sanctæ Synodo citissime exhibe. Sic tamen instructus, vt cum de mutatione contra Canones sedium, & de aliis excessibus, quibus, quod non optamus, patrum regulis feriri possis, impetitus fueris, causa iustitiæ intercedente, illæsus & innocens recedere valeas. Hoc reuerentiæ tuæ consulentes damus consilium, ne absentiam tuam tibi aliquid putes prodesse, sed imo secundum patrum statuta magis obesse. Priuilegium atque scripturas de sedium mutatione, si qua a nobis, vel prædecessoribus nostris habere sic fatemini, vobiscum sine mora deferre studeas.